

Tronfjellposten

September 2007 • Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet • Nr. 3 Årg. 10

Tronfjell sett fra Alvdal ved Aukrustsenteret, med Glåma i forgrunnen, 3. august 2007. Foto: BP.

Nyheter om Fredsuniversitetet

Kommuneplanen

Planlegger Petter Hermansen i Alvdal kommune opplyser over telefonen den 10. september at kommunens arealplan blir ferdig til jul, og at den forventes ferdig vedtatt i juni 2008. Den blir lagt ut til høring for bl.a. nabokommuner og fylket, samt Stiftelsen, på nyåret 2008. Kommuneplanens tekstdel, som Stiftelsen allerede har hatt til høring to ganger, er i realiteten ferdig og skal bare vedtas av det nye kommunestyret i høst. Akkurat nå lages det temakart til arealplanen hvor bl.a. viltkartet, som Tronfjellpostens redaktør var med på å utarbeide i 1997-99, blir ett av temaene. Ellers opplyser Hermansen at kommunens hovedstrategi - utbygging i Tronområdet/Østkjølen og vern i Alvdal Vestfjell - har bred oppslutning både i kommunen og i fylket, noe som sannsynligvis vil gi kommunen stort spillerom for utvikling. Det ser lyst ut for Fredsuniversitetet!

Programerklæringer ved kommunevalget

For annen gang er utviklingen av Tronfjell Fredsuniversitet programfestet ved kommunevalget av både Senterpartiet og av Venstre. Dette sier mye om interessen for prosjektet hos befolkningen i Alvdal! Nå er det også klart at den nye ordføreren kommer fra Senterpartiet. Det bør derfor se lyst ut for Fredsuniversitetet også i denne sammenheng.

Medieoppslag

Søndag 2. september var det en halvtimes innslag i "Mellom himmel og jord" på NRK P1 radio om Fredsuniversitetet. Dette programmet har fått flere positive ettervirkninger, og det kan høres ved å gå inn på NRKs hjemmesider på Internett. For tiden ligger det også ute et oppslag om Fredsuniversitetet på Alternativopplysningen, altså på www.alternativ.no

Utsyn fra Tronfjell

Av Bjørn Pettersen

(På forespørsel fra stadig flere lesere om mer 'åndelig føde', gjengis nedenfor to småstykker fra forfatterens faste spalte i kulturavisa Bredablikk)

Søken etter Sannhet

I menneskets innerste natur finnes det en dyp lengsel, bevisst eller ubevisst, etter noe vi kan kalle 'eksistensiell fullkommenhet'. Dette gir seg uttrykk i utøvelse av for eksempel sjamanisme, religion, ideologi og filosofi. Men vi ser det også i alle våre daglige gjøremål - i trangen etter å forbedre og perfektionere alle ting, og i å ville sikre en bedre framtid for våre barn. På samfunnsnivå kalles dette for utvikling og framskritt, eller sivilisasjon. Men de som føler at tilværelsen må være noe mer enn bare materiell og mental velstand, hengir seg til religion eller eksistensielle tankebygninger av forskjellig art. Religion omfatter som regel et etisk kodeks hvis essens - nestekjærlighetsprinsippet - er felles for alle de store religionene. Men kan religion som frelsessystem gi eksistensiell fullkommenhet? Og hva er egentlig religion?

Hvis vi for eksempel ser på selve ordet 'religion', kommer det fra latin og betyr bokstavelig 'gjenbinding'. I overført betydning står det for å 'gjenopprette forbindelsen' eller 'pakten' med noe som må forstås som glemt, mistet eller langt borte. Ingen religionsforsker synes å forstå verken denne ordbetydningen, eller denne logiske utledningen av ordet. Det er karakteristisk for ordet at det har oppstått i vår vestlige kultursfære, for i alle de semittiske religionene - Jødedommen, Kristenommen og Islam - er Gud noe som står utenfor og over mennesket, samt at det i tillegg hersker en dyp konflikt mellom de to. I Østen er det helt motsatte tilfelle. Der råder det full harmoni mellom mennesket og Gud, og kjernen i de hellige skriftene erklærer at det ikke finnes noen egentlig forskjell mellom dem - at de to i essens er Én. Derfor benevner de heller ikke sine lærer for 'religion', men for 'Dharma', som står for 'Universell Lov'.

Men den som vil finne Sannheten bak alle ting - bak alle fenomener, læresetninger og idéer - må forlate alt dette. Den må gå ut over alle menneskelagde begrensninger - samfunns- lagde som selvlagde - og inn i dypet av seg selv - hinsides sinn, identitet og ego. Bare den som har mot til å stå fullstendig alene, har mulighet til å forstå hva dette livet i virkeligheten dreier seg om... Bare den som helt nøytralt kan observere en ting som et passivt vitne, kan se tingen som det den er.

Mysteriet mennesket

Mennesket er et nærmest utrolig mysterium. Vi har fått alt - "kropp, sinn og sjel" - i gave fra fødselen og bærer det med oss hele livet, men uten at vi på noe tidspunkt egentlig forstår hva det rommer - hva det i grunnen vil si å være menneske. Den fysiske kroppen vår forstår vi muligens litt av, men vårt sinn er fremdeles en uløst gåte. For ikke å snakke om oss selv - vår virkelige identitet - hvem er vi? Det er mysteriet over alle mysterier! Hvor kommer vi fra? - hvor går vi hen? - og hva er hensikten med dette livet?

Vi vet mye mer om naturvitenskapene - om astrofysikk og om alle mulige fenomener i verden omkring oss - enn hva vi vet om oss selv. Faktisk er dét som til enhver tid er oss aller nærmest - oss selv - det vi vet aller minst om. Hvem kan for eksempel om morgenen etter en lang natts søvn redegjøre for hva som har skjedd i løpet av alle disse timene? Hver natt tilbringer de fleste av oss fra seks til åtte timer i nærmest total ubevissthet, eller tilsammen omtrent en tredjedel av våre liv. Av denne grunn brukes bare en mindre del av vår hjernekapasitet - resten bare ligger der uvirksom og latent. Er det ikke grunn til å anta at verden vil fortone seg totalt forskjellig for oss hvis den resterende hoveddelen våkner til liv? - at mennesket vil bli en helt annerledes skapning?

Søvnen er et av våre store hverdagsmysterier. Vi våkner om morgenen friske og opplagte selv om vi var dødstrette da vi gikk og la oss. Uten søvn kan vi ikke leve - den er som en kilde til nytt liv. Likevel opprettholder den all vår uvitenhet, glemsomhet og uforstand - nettopp fordi vi hengir oss til dette ubevisste mørke. Den som kan løse søvnens mysterium vil samtidig også løse dødens mysterium, for døden er ingenting annet enn en forlenget søvn. Det enkelte menneskes liv og død er som én lang dag og én lang natt. Så fra Livets standpunkt eksisterer det ingen 'død' - bare et midlertidig omformingens mørke. Og akkurat som solen står opp over en ny dag "med blanke ark og fargestifter til", er hver nye fødsel en ny mulighet med nye krefter til å opplyse vårt indre mørke.

Mennesket er alt og har alt, men vet det ikke. Det er sitt eget livs arkitekt og 'sin egen lykkes smed', og 'som det sår høster det'. Vi er selv årsak til krig og fred, og nøkkelen til selve Livets mysterium.

Utsyn fra Tronsvangen mot Rondane, 16. oktober 2006. Alvdal ligger gjemt i tåkehavet mens Tronsvangen ligger badet i høstsola. Foto: BP.

Besøk fra India

Prashanta på skogstur i Tronsvanglia 24. august i år. Foto: BP.

Sridam Debnath eller **Prashanta**, som han vanligvis kalles, er 51 år og kommer fra delstaten Tripura langt øst i India, med *bengali* som sitt morsmål. Han kom til Norge 21. august som gjest hos Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet og holder nå til på Shantibu i Tronsvanglia i Alvdal. Dette er første gang han er utenfor India, og han stortrives her: "Det er som å være i himmelen!", sier han.

I sin hjemlandsby praktiserer han som homøopat og har etter hvert fått 27 års erfaring. Hans arbeidsdag er fra kl. 10 på formiddagen til kl. 21 om kvelden, hver dag unntatt fredag. I gjennomsnitt behandler han ca. 60 personer om dagen og har nærmere 70 % full helbredelse, som er meget bra. Han kan kurere de aller fleste sykdommer og har også god erfaring med et stort spekter av rent mentale lidelser. I tillegg behandler han også dyr, og endog planter. Best resultat får han hos pasienter som er vegetarianere eller lactovegetarianere.

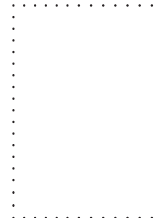
"Homøopati er en gudommelig helbredelseskunst gitt av den barmhjertige Gud til den lidende menneskeheten", sier Prashanta og siterer homøopatens far, Samuel Haneman. Han blir fort ivrig når samtalen penser inn på homøopati. "Homøopati er den beste av alle 'patier'. Den virker først på menneskets årsakskropp (dypt ubevisst mentalt nivå), så på astralkroppen (underbevisst mentalt nivå) og deretter på den fysiske kroppen (bevisst manifestert nivå), og den gir en fullstendig smertefri behandling og helbredelse", sier Prashanta. På den måten tar homøopati selve årsaken til sykdommene og gir varig helbredelse uten bivirkninger. Prashanta er også en yogi, og gir utmerkede råd og veiledninger innen yogaterapi.

Prashanta begynte sin homøopatipraksis på oppfordring og inspirasjon fra Swami Paramananda i Banagram i Vest-Bengal, som autoriserte ham i helbredelsens kunst. Han har også tilbrakt trekvart år hos Paramanandas guru - Ramanand Avadot - i Uttar Kashi, Himalaya, da denne var nærmere 160 år gammel.

Det er mulig å få konsultasjoner med Prashanta på Shantibu i den tiden han er her. På grunn av plutselig sykdom i familien etter at han kom til Norge, er det mulig at han må reise tilbake til India på kort varsel, men foreløpig ser det ut til at han kanskje kan bli til inn i oktober. Det er et av Prashantas karakteristika alltid å hjelpe sine medmennesker i nød.

Prashanta studerer Tron med kikkert. Foto: BP.

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:**Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet**

<i>Utgiver:</i>	Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet	<i>Adresse:</i>	“Shantibu”, 2560 Alvdal
<i>Redaktør:</i>	Bjørn Pettersen (Stiftelsens styreformann)	<i>Telefon:</i>	62 11 36 91
<i>Utkommer:</i>	Kvartalvis; fire ganger i året	<i>E-post:</i>	shanti@tronuni.org
<i>Utgaver:</i>	Norsk og engelsk	<i>Internett:</i>	www.tronuni.org
<i>Priser:</i>	Støtteabonnement kr. 350,-/år Løssalg kr. 35,-/stk.	<i>Org.nr.:</i>	990 106 118
		<i>Bankkonto:</i>	1895. 26. 50935 Sparebanken Hedmark

*Det stunder mot vinter...
Sørkletten på Tron har fått nysnø, 22. oktober 2006. Foto: BP.*